

תת"ע 9238/02/22 - סוקיינה אסמאעיל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 9238-02-22 מדינת ישראל נ' אסמאעיל
תיק חיצוני: 10157308148

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה מיכל דוידי
המבקשת סוקיינה אסמאעיל
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות ביום 31.03.22 (להלן: "פסק הדין").

המבקשת, באמצעות בא כוחה, טוענת כי לא זומנה לדיון כדיון, ולכן לא התייצבה.

המבקשת טוענת כי אישור המסירה של הזימון לדיון, הסרוק לתיק בית המשפט, לוקה בחסר, וכי רישום לקוי על גבי אישור המסירה מצדיק קבלת בקשתה.

המבקשת כופרת בביצוע העבירה המיוחסת, וזאת באופן כללי.

המשיבה התנגדה למבוקש.

דיון והכרעה:

סבורני כי דין הבקשה להידחות.

תקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 קובעת כי חזקת המסירה של הזימון לדיון מתגבשת בחלוף 15 ימים ממועד משלוח הזימון בדואר רשום למענו של הנאשם.

חזקה זו הינה חזקה הניתנת לסתירה, ולא עלה בידי המבקשת לעמוד ברף הדרוש לסתירת החזקה.

המבקשת לא טענה כי נפלה שגגה בפרטי מענה, ואף לא התייחסה לסיבה בגינה לא הצליחו למסור לה את הזימון.

אמנם, אכן סומנו שתי עילות על גבי אישור המסירה, לפיהן לא ניתן היה למסור את הזימון לידי המבקשת, אלא שאין בכך אוטומטית כדי להביא לביטולו של פסק הדין.

המבקשת כפרה בביצוע העבירה המיוחסת, אולם כפירה כללית ובלתי מנומקת איננה עולה כדי גיבוש פרמטר החשש לעיוות דין.

למותר לציין כי, מאז מתן פסק הדין ועד מועד הגשת הבקשה חלף פרק זמן בלתי מבוטל של **כשנה**.

בנוסף, יש לציין כי המבקשת ידעה, לכל המאוחר, על מתן פסק הדין דנן, ביום **27.02.23**, ונתון זה עולה מעיון בתאריך הנקוב על גבי תדפיס הניקוד שצורף לבקשה, והבקשה שלפניי הוגשה רק ביום **29.03.23**, וזאת בחלוף המועד הנקוב בדין. מתשובת המשיבה, עולה שאין הסכמה מצידה, ולפיכך לא ניתן לקבל את הבקשה.

מעבר לכך יצוין, כי עפ"י האמור לעיל, גם דיון בבקשה לגופה מעלה כי לא ניתן לקבלה, וזאת לנוכח העובדה כי לא מתקיים אחד מן הפרמטרים הנקובים בדין, קרי- ספק בהמצאה כדן, שכן לא הוכח כי אי קבלת דבר הדואר לא נעוץ במבקשת, או חשש לעיוות דין.

בשולי הדברים ייאמר כי נראה כי בקשה זו הוגשה רק לנוכח העובדה כי הוטלו אמצעי תיקון מצד משרד הרישוי, ואין המדובר בעילה המצדיקה ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. לעניין זה, אפנה לרע"פ 2754/12 פול ביסמוט נ' מדינת ישראל.

לנוכח כל אמור לעיל, הבקשה נדחית.

פסק הדין שניתן ביום 31.03.22 יוותר על כנו.

לפנים משורת הדין, מורה על ביטול תוספת הפיגורים.

הקנס שהוטל בגזר הדין ישולם עד ולא יאוחר מיום 23.07.23.

ההחלטה תומצא לצדדים ולמרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"ג, 25 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.